

Det kommunale evalueringsfællesskab

>Dagtilbud

Fortællinger og evalueringsfællesskaber om børns sproglige udvikling

2010

Hvad er det kommunale evalueringsfællesskab?

Det kommunale evalueringsfællesskab er et dialogforum for pædagoger, ledere, forvaltningsansatte, forældre og politikere med udgangspunkt i fortællinger om børns læring.

Her udvides det pædagogiske arbejde med at genkende og beskrive læring altså til en bredere kreds af interessenter på dagtilbudsområdet. Dette sker ved at tage udgangspunkt i læringshistorier med en høj grad af genkendelse og identifikation hos det pædagogiske personale og forsøge at koble dem til erfaringer hos andre aktører på dagtilbudsområdet.

Hvad er ideen med det kommunale evalueringsfællesskab?

I evalueringsfællesskabet mødes en kreds af deltagere med vidt forskellig baggrund (pædagoger, ledere, forvaltningsansatte, forældre og politikere) og forskellige typer erfaringer fra dagtilbudsområdet. Fælles for dem er at de alle har en interesse i kvaliteten på dagtilbudsområdet - og mulighed for at påvirke denne kvalitet.

Det er denne fælles interesse og motivation som er i centrum for det kommunale evalueringsfællesskab.

Ideen er, at den måde, hvorpå man bedst kan mødes på tværs af forskellige praksisformer med forskellige fagsprog, netop er at dele konkrete erfaringer, der har slået én som vigtige eller skelsættende. Derfor bliver ikke kun pædagoger, men også forvaltningsansatte, forældre og politikere bedt om at fortælle om vigtige erfaringer fra deres hverdag på dagtilbudsområdet.

Hvordan tilrettelægges dialogen i det kommunale evalueringsfællesskab?

For at understøtte ideen bag evalueringsfællesskabet (se ovenfor), kan dialogen i det kommunale evalueringsfællesskab tilrettelægges med udgangspunkt i anvendelsen af reflekterende team. Det betyder, at deltagerne på skift indtager en position, hvor de enten deltager i en dialog eller lytter til andres samtaler.

Ved at skifte mellem lytte- og talepositioner i samtalen får deltagerne mulighed for at lytte til hinandens perspektiver og refleksioner uden straks at skulle svare på eller konkludere ud fra det sagte. På den måde kan man nedsætte hastigheden i dialogen

– fra spørgsmål opstår, til svarene falder, og konklusioner og handlinger formes eller udelukkes – og dermed gøre det muligt, at flere perspektiver og handlemuligheder kommer frem i dialogen.

Dette materiale rummer et eksempel på en proces, som tager udgangspunkt i følgende trin:

1. Pædagoger og ledere fortæller udvalgte læringshistorier og metafortællinger – og reflekterer over dem i samtale. De øvrige lytter.
2. De øvrige grupper af deltagere (forvaltningsansatte, politikere, forskere) har på skift en dialog i talekredsen om det, de har hørt.
3. Der formes nye reflekterende team – men nu i blandede grupper.

Hvordan forberedes evalueringfællesskabet?

Ofte handler forberedelsen af et møde om, at man fastlægger, hvilket resultat der skal komme ud af det (beslutninger, handleplaner osv.), og hvilke punkter mødet skal omfatte for at nå til det ønskede resultat (dagsorden).

Med det kommunale evalueringfællesskab begynder forberedelserne med at identificere, hvilken motivation for samtale og forandring der allerede findes i deltagerkredsen, og hvilke erfaringer der former deltagerens opfattelse af det der bliver sagt på mødet. Det meningsfulde output af mødet er altså ikke nødvendigvis defineret på forhånd, men tager form i evalueringfællesskabet.

Forberedelsen til og indledningen på mødet handler således i vidt omfang om at aktivere deltagerens erfaringer, nysgerrighed og motivation – snarere end om at binde dem til en bestemt dagsorden eller et bestemt output på forhånd.

Dette kan gøres, ved at:

- Invitationen til mødet lægger op til at integrere deltagerens input og spørgsmål, som evt. er rejst af deltagerne på forhånd – sådan at man får et indblik i, hvilken samtale der allerede er i gang inden mødet.
- Initiativtagerne på mødet fortæller deres historie op til mødet: Hvad har vakt deres nysgerrighed, energi og motivation i forhold til at arrangere dette møde?
- Deltagerne på mødet begynder samtalen ud fra det, de allerede er optaget af, og integrerer det i dagens proces.

Valg og overvejelser

Det er en god ide at overveje, hvad man inddrager i evalueringfællesskabet og hvordan:

- *Læringshistorierne* kan inddrages, ved at udvalgte læringshistorier med en høj grad af genkendelse og identifikation på tværs af institutioner fortælles og

drøftes i 'talekredsen'. Herefter kan en ny kreds af pædagoger inddrages i en dialog om, hvad der kendetegner en god læringshistorie – og hvad der kendetegner de historier, der vakte en høj grad af genkendelse.

- *Den pædagogiske dialog* om læringshistorierne og den nedskrevne metafortælling kan inddrages, ved at pædagoger, ledere og andre, der har deltaget i pædagogiske evalueringsfællesskaber, inviteres til en fælles drøftelse af, hvad der særligt slog dem i dialogen om læringshistorierne – og hvilke spørgsmål det rejser.
- *Sprogvurderingsresultater* eller mål fra den pædagogiske læreplan kan naturligvis inddrages som led i de læringshistorier, der evt. er skrevet med afsæt heri. Men kommunale målsætninger eller aggregerede sprogvurderingsresultater kan også bringes i spil, ved at pædagogiske konsulenter eller andre, der arbejder med dem til daglig, fortæller om en erfaring, der slog dem som vigtig i arbejdet med dem. Herefter kan en blandet gruppe diskutere det, de har hørt, som reflekterende team.

Udbytte af det kommunale evalueringsfællesskab

Erfaringen fra udviklingsprojektet bag materialet peger på nogle former for udbytte af det kommunale evalueringsfællesskab:

- *Indsigt i andres praksis.* Evalueringsfællesskabet giver mulighed for indsigt i de andres praksis på en anden måde end generelle beskrivelser og opsummeringer. En deltager udtrykte det sådan at der kommer "kød og blod" på. Erfaringen fra projektet peger på at det især er afsættet i de konkrete fortællinger samt deltagerens mulighed for at lytte til samtaler inden for andre praksisser end ens egen, der skaber dette udbytte.
- *Fælles vurderinger.* Afsættet i fortællingen skaber en synlighed omkring de vurderinger og ræsonnementer deltagerne lægger til grund i deres praksis – og en mulighed for en fælles refleksion omkring disse. Erfaringen fra projektet peger på at deltagerne dermed er mindre tilbøjelige til at falde ind i positioner hvor man gentager velkendte meninger eller interesser. En politiker udtrykte det sådan: "Selv om vi har helt forskellige perspektiver på det vi har hørt, er vi ikke endt i de gamle diskussioner"
- *Nye spørgsmål og handlemuligheder.* Evalueringsfællesskabet skaber en mulighed for at der kommer nye spørgsmål og handlemuligheder til syne i den fælles dialog. Erfaringen fra projektet peger på at dette udbytte især er forbundet til at man nedsætter tempoet i dialogen og giver hver deltager mulighed for at overveje hvad der overrasker dem i det de har hørt – før de bliver bedt om at respondere på det de hører.

Dette hæfte indeholder:

- Eksempel på procesguide til det kommunale evalueringsfællesskab
- Eksempel på invitation til evalueringsfællesskab

Eksempel på procesguide til det kommunale evalueringsfællesskab

Denne procesguide kan bruges som inspiration til det kommunale evalueringsfællesskab.

Guiden bygger på et kommunalt evalueringsfællesskab, der er gennemført som led i udviklingsprojektet bag redskabet. Den bygger på brugen af det reflekterende team og strukturerer dialogen omkring fem trin:

- Fase 1: Introduktion og rammesætning
- Fase 2: Fortælling og dialog om centrale læringshistorier og metafortællinger
- Fase 3: Refleksioner over fortællinger: forældre, forvaltningsansatte, politikere og eksterne parter
- Fase 4: Refleksioner i tværgående grupper og afrunding

Fase 1: Introduktion og rammesætning

Deltagerne sidder i cirkelopstilling. Hvis der er mange deltagere, kan der skabes to cirkler, hvor stolene står forskudt. Der placeres 6-8 tomme stole i en indercirkel, hvor mange af samtalerne på mødet vil foregå.

Opstillingen skal understøtte fornemmelsen af at deltagerne faktisk udgør et fællesskab og deltager fra ligeværdige positioner. Desuden skal den gøre det muligt at gennemføre en del af dialogen i reflekterende team, dvs at der både er en lytte- og talekreds.

1. Introduktion til dagens proces

Der introduceres til dagens proces og de trin, den er tilrettelagt i.

2. Dialog to og to

Tomandsdialog med sidemanden. Deltagerne opfordres til at dele det, der optager dem lige nu i deres rolle på dagtilbudsområdet.

Samtalespørgsmål – dialog to og to

- Hvad engagerer dig som forælder/politiker/pædagog/leder/forvaltningsansat på dagtilbudsområdet lige nu?
- Hvad betyder det for din interesse og nysgerrighed i dag?

Fase 2: Fortælling og dialog om læringshistorier og metafortællinger

En gruppe pædagoger fortæller udvalgte læringshistorier og reflekterer over dem i inderkredsen. De øvrige deltagere lytter. Dernæst inviteres en ny gruppe pædagoger og ledere ind for at reflektere over centrale indsigter fra det pædagogiske evalueringsfællesskab.

Fremgangsmåden skal understøtte at de øvrige deltagere (forældre, forvaltningsansatte, politikere mv) får mulighed for at lytte til pædagogers historier og de tanker de sætter i gang, uden at de med det samme skal besvare eller forsvare noget i forbindelse med de spørgsmål der rejses.

1. Fortælling af centrale læringshistorier

Et udvalg af de læringshistorier, som vækker en høj grad af genkendelse blandt pædagoger, fortælles. Proceslederen hjælper fortællingerne i gang, og deltagerne i inderkredsen opmuntres til at supplere og reflektere over hinandens historier. Et nyt hold pædagoger kan evt. inviteres ind i inderkredsen for at reflektere over, hvad der kendetegner en god læringshistorie, og hvordan man spotter den.

2. Refleksion over metafortælling

Centrale erkendelser fra pædagogiske evalueringsfællesskaber præsenteres i en dialog mellem dem, der har skrevet metafortællinger, og suppleres af andre deltagere fra pædagogiske evalueringsfællesskaber. Proceslederen hjælper fortællingerne i gang, og deltagerne opmuntres til at supplere og reflektere over hinandens historier.

Samtalespørgsmål – til konkrete læringshistorier

- Hvad fik dig til at skrive historien?
- Hvad er det for en læring, du ser hos barnet? Hvad ser I andre?
- Hvad kendetegner en god historie om læring?

Samtalespørgsmål – refleksion over metafortællinger

- Hvilke fortællinger gav anledning til mange nye refleksioner og vakte en høj grad af genkendelse?
- Hvilken diskussion affødte historierne?
- Hvilke nye spørgsmål eller handlemuligheder afdækkede diskussionen?

Fase 3: Refleksioner fra forældre, politikere og forvaltningsansatte

En gruppe af hhv. forvaltningsansatte, forældre, politikere samt evt. forskere/eksterne konsulenter inviteres på skift ind i inderkredsen for at reflektere over, hvad der har slået dem i det de har hørt og hvilke erfaringer de knytter til dette. De øvrige deltagere lytter. For at inddrage anden viden som fx resultater fra sprogvurderinger, forskningsbaseret viden eller kommunale målsætninger, kan en gruppe der arbejder med dette inddrages til en særskilt dialog. om dette.

Ideen med at grupperne reflekterer hver for sig, er at sikre at hver gruppes refleksioner får lov at fremstå på sine egne præmisser og dermed forhindre at der er bestemte stemmer der drukner dialogen. Et vigtigt element er at deltagerne opfordres til at knytte det de har hørt til egne konkrete erfaringer. Dette skal understøtte at dialogen forbliver i sammenknytningen af konkrete erfaringer og ikke straks rykker videre til generaliseringer og abstraktioner

1. Dialog i grupper

Hver gruppe reflekterer på skift over det, de har hørt og hvordan det knytter sig til deltagerens egen hverdag og den dokumentation som evt. er vigtig i deres egen praksis, fx kommunens samlede sprogvurderingsresultater.

2. Dialog to og to

Herefter får deltagerne mulighed for at tale sammen to og to for at fastholde de refleksioner og spørgsmål, der opstår. Alle deltagere sidder i yderkredsen og taler med sidemanden.

Samtalespørgsmål – dialog i reflekterende team

- Hvornår i den dialog, du lige har hørt, var der noget, der slog dig som bemærkelsesværdigt?
- Hvilke situationer fra din egen hverdag inden for dagtilbudsområdet minder det dig om?
- Hvad får det dig til at blive nysgerrig på, og hvilke spørgsmål rejser det?

Fase 4: Dialog i en blandet gruppe

Der kan gennemføres en eller to runder med reflekterende team i blandede grupper med en efterfølgende plenumdialog. Alternativt kan hele den afrundende dialog tages i plenum.

Ideen med denne fase er at deltagerne, efter at have lyttet til hinandens samtaler, nu får mulighed for at have en direkte dialog med hinanden. Formålet er en fælles fastholdelse af, hvilke nye spørgsmål og eventuelle handlemuligheder der er kommet frem i dialogen.

1. **Blandede grupper som reflekterende team**

En blandet gruppe (hvor både pædagoger, ledere, forældre, forvaltningsansatte og politikere er repræsenteret) deltager i inderkredsen. De øvrige deltagere lytter. Herefter inviteres endnu en blandet gruppe ind i inderkredsen.

2. **Afrunding og opfølgning**

I denne del af processen samles op på de spørgsmål og overvejelser, dialogen har rejst. Denne del af dialogen foregår i plenum. Evt. kan en procesleder notere centrale spørgsmål fra mødet på en tavle.

Samtalespørgsmål – reflekterende team

- Hvilke overvejelser og spørgsmål fra i dag synes I er vigtige at fastholde eller rejse i nye fora?
- Hvad optog jer mest i jeres samtaler i grupperne?
- Hvad har I hæftet jer ved i dagens samtaler?

Samtale spørgsmål – afrunding og opfølgning

- Hvad er vigtige erkendelser fra i dag?
- Hvad er vi sammen blevet nysgerrige på?
- Hvad vil være et meningsfuldt næste fælles skridt?

Til proceslederen

Procesguidning

- Det kommunale dialogforum kan tilrettelægges som et forløb på ca. 3 timer, men I kan også lade jer inspirere af dele af forløbet og lade dialogen foregå i allerede eksisterende dialogfora, hvor forskellige deltagere mødes.
- Nærværende procesguide bygger på en dialog med ca. 40 deltagere, men processen kan sagtens gennemføres med betydeligt færre deltagere.
- Udpeg evt. en medprocesleder. Det kan være gavnligt at have en anden at overveje justeringer af processen sammen med.

Procesopmærksomhed

Når man leder en proces med planlagte skridt, vil man nogle gange opleve, at dialogen ikke helt 'opfører sig', som man havde planlagt. Overgangen fra én fase til en anden sker måske, allerede inden man har planlagt det, andre gange går samtalen helt i stå, når man forsøger at presse den videre. Som procesleder skal du hjælpe med at opnå en fælles opmærksomhed på, hvornår dialogen er på vej til at give udbytte.

Hold øje med, hvornår der ...:

- er historier, der tiltrækker sig mange refleksioner, og som relaterer sig til mange andre historier
- opstår nysgerrighed, undren eller søgen i samtalen
- opstår bred deltagelse/involvering af deltagerne
- udtrykkes en høj grad af genkendelse blandt deltagerne
- sker en udvidelse eller omskrivning af problemstillinger ("Måske er det snarere et spørgsmål om ...?")
- skimtes nye handlemuligheder ("Måske kunne man også ...?")

Eksempel på invitation til evalueringsfællesskab

Invitation til evalueringsfællesskab

– et forum, hvor vi udforsker, hvordan fortællinger kan bruges i dialoger om kvalitet

Hvordan lærer børn i løbet af deres daginstitutionshverdag? Hvad sker der faktisk i et stimulerende møde mellem et barn og en pædagog? Det har pædagoger i Østerby Kommune beskrevet indgående gennem en lang række fortællinger fra konkrete situationer med børns læring – også kaldet læringshistorier.

Bagefter har de spurgt sig selv: "Når vi ser på vores samlede beskrivelser af situationer med børns læring – hvad ved vi så om børns udbytte af at være i daginstitution? Og hvad får det os til at overveje eller blive nysgerrige på?" Det er så blevet til en ny fortælling – en såkaldt metafortælling.

Arbejdet med fortællingerne har allerede kastet mange gode dialoger og ahaoplevelser af sig. Men er dette kun "guld" for pædagoger? Eller rummer fortællingerne også noget værdifuldt for forvaltningsfolk, forældre og politikere?

Det inviteres du til at være med til at udforske:

Mandag 2. november 2010 kl. 10-14

Salen, Rådhusvej 100, Østerby SØ.

Vi har på nuværende tidspunkt talt med de fleste af deltagerne og er ved at samle de mange input til en fælles fortælling, som du vil modtage forud for mødet.

Vi ser frem til at se dig!

Venlig hilsen

Kort om evalueringsfællesskab

Hvad betyder evalueringsfællesskab?

Ordet "evaluering" henviser til, at mødets deltagere sammen prøver at drage nytte af de systematisk indsamlede erfaringer, som ligger i læringshistorierne. "Fællesskab" er valgt for at understrege, at mødet ikke blot handler om, at nogle afgiver, og nogle andre modtager oplysninger – men at deltagerne sammen søger at skabe mening ud af fortællinger og anden relevant dokumentation.

Hvad er baggrunden?

Evalueringsfællesskabet er en del af et projekt om metafortællinger, der er ét ud af flere projekter om faglige kvalitetsoplysninger. Projektet handler om at skabe metafortællinger, som samler indsigter fra en række fortællinger om børns læring, og afprøve deres anvendelighed i forhold til dialoger om kvalitet i en bredere kreds af deltagere.

Hvad kommer der til at foregå?

Først vil udvalgte læringshistorier blive fortalt af de pædagoger, der har skrevet dem. Dernæst vil metafortællingerne blive fremlagt i en dialogisk form. Herpå vil forældre, forvaltningsansatte, politikere og til sidst forskere på skift blive inviteret til at reflektere over det, de har hørt. Vi slutter dagen af med at diskutere de spørgsmål, der har rejst sig, i blandede grupper.

Hvem deltager?

På mødet deltager pædagoger, ledere, ansatte fra forvaltningen, kommunalpolitikere og forældre fra Østerby Kommune. Desuden deltager eksterne konsulenter og forskere, som skal bidrage til at perspektivere dialogen om fortællingerne.

Hvad forventes der af deltagerne?

Vi har alle forskellig baggrund for at deltage i mødet – og kommer med helt forskellige erfaringer i forhold til dagtilbud. Det er netop de forskellige udgangspunkter, vi vil prøve at drage fordel af på mødet. Derfor forventes deltagerne først og fremmest at møde op med en nysgerrighed over for andres erfaringer og historier – og med en lyst til at deltage i en åben, udforskende samtale.

Man skal altså hverken have store planer eller kvalitetsmodeller i ærmet for at være med. Tværtimod er det netop hensigten at tage udgangspunkt i de konkrete situationer, der har slået én som vigtige eller sigende – i rollen som forældre, konsulenter, pædagoger, politikere osv. på daginstitutionsområdet. Læringshistorier og metafortællinger udgør udgangspunktet for dialogen – men formentlig (og forhåbentlig) vil de også vække konkrete fortællinger fra hverdagen som politiker, forælder eller forvaltningsansat til live.

Eksempel på en fælles historie som invitation

En fælles historie forud for evalueringsfællesskab

Så mødes vi snart i evalueringsfællesskabet, der er et dialogforum for pædagoger, ledere, forvaltningsansatte, politikere og forældre. Der er nogle af jer, der har skrevet læringshistorier og deltaget i metafortællingsprocessen, mens andre kun lige har hørt om det. Vi har talt med de fleste af jer og føjet jeres input til en fælles fortælling, der kan give en fornemmelse af erfaringer og tanker forud for mødet.

Mette, der er pædagog i Myretuen, oplever, at læringshistorierne giver en særlig opmærksomhed på læring. Hun har en oplevelse af, at hun ser noget andet, end hvis hun ikke havde haft fokus på det og skrevet det ned som en historie. Fx er hun en tidlig morgen ved at servere morgenmad for børnene, da hun fanger et barns interesse for bogstaver. Mette tænker, at det ikke er sikkert, at man ville have fanget den situation på samme måde, hvis man ikke havde haft historierne i baghovedet. Selv blev hun meget begejstret og fik lyst til at dele oplevelsen med kollegaer, så de også kunne høre, hvad der var sket i situationen.

Astrid, leder af Nordskovens Børnehus, har hæftet sig ved, hvad det betyder at tage udgangspunkt i de konkrete historier, når man skaber metafortællingen. Det gør, at man starter i det direkte arbejde med børnene, hvor man virkelig har fingrene i det, der sker med børnene, og det, man kan se. Det bliver mere nærværende, når det starter hos børnene og i de situationer, man selv har været en del af, frem for i nogle overordnede formuleringer. Og det bliver nærværende for den enkelte, når man i metafortællingsprocessen kan følge sin egen historie og se, hvor den bliver af – og kan følge, hvordan den hænger sammen med andres historier.

Netop det at se processen fra læringshistorier til metafortællinger og oplevelsen af at se, hvordan historierne fletter sig sammen, er også noget, **Karen, pædagog fra Mariehønen**, har hæftet sig ved. Man kan starte meget bredt i alle historierne, og så bliver det alligevel til noget enkelt og konkret. Historierne flettede sig sammen, fordi der alligevel var noget, der var fælles for alle historierne. Det var som at gå fra en bunke af brikker, der var spredt, til at samle det hele i et puslespil. Hun oplever, at læringshistorierne og metafortællingen er blevet en del af hendes praksis, og at det giver en opmærksomhed på virkelig at se og lytte til, hvad der sker i børnenes relationer.

Vicki, der er leder af Regnbuen, har brugt læringshistorierne i samarbejdet med forældrene. På et forældremøde har de taget udgangspunkt i nogle læringshistorier efter aftale med forældrene til de pågældende børn. Historierne blev udgangspunkt for dialog om de konkrete situationer og en fælles refleksion over, hvad der skete i dem. Vicki oplever, at den største værdi i læringshistorierne ligger i kunne følge det enkelte barn og forældredialogen omkring barnet, da det giver et meget konkret afsæt for at tale med forældrene om barnets udvikling.

Forældrene er også blevet involveret i **Mariehønen**. Her fortæller **Anette, der er leder**, at forældrebestyrelsen er blevet præsenteret for nogle af læringshistorierne. De har talt om, at læringshistorier gør det tydeligt, at en tur ikke bare er en tur, men at der hele tiden er muligheder for læring, som fx da en pædagog greb børnenes nysgerrighed i forhold til skilte og arbejdede med børnenes fornemmelse for sammenhængen mellem symboler og det talte sprog. Det bliver mere konkret at tale om, når man kan tage udgangspunkt i nogle eksempler.

Jens, der er formand for Børne- og Unge-udvalget, har hørt om læringshistorier og metafortællingerne på et udvalgsmøde. Som politiker får han meget skriftligt materiale, men synes, det var interessant at få en mundtlig fortælling om metafortællingerne og høre, hvad der optog pædagogerne og lederne i arbejdet med dem. En udfordring kunne måske være spørgsmålet om, hvad det er, man som politiker skal tage med sig fra historierne, ud over at det giver mening i institutionen, og at det lyder som noget, der kan bredes ud til andre institutioner.

Hvordan læringshistorierne kan bruges, er også noget, der **optager Pernille, der er forælder til et barn i Regnbuen**. Hun læste et eksempel på en læringshistorie i forrige uge og synes, det giver indblik i, hvordan der arbejdes i institutionen, men oplever også, at hun selv kan bruge det som forælder. Pernille oplever, at det er særligt interessant at se på, hvordan man kan hjælpe børnene videre. Siden hun læste læringshistorien, har hun flere gange i forhold til sin datter overvejet, hvordan hun kan bygge videre på det, datteren er optaget af.

Anne-Marie, afdelingsleder af dagtilbud, er optaget af at få nogle redskaber til at sætte fokus på de bløde værdier. Anne-Marie tænker om evalueringsfællesskabet, at det kan give en fælles forståelse. Hun fortæller, at nogle gange kan forskellige parter være lidt i opposition til hinanden, men tænker, at der kan ligge nogle muligheder i en form, hvor parterne er lidt mere "sammen om det", og tilføjer, at det måske kan have en betydning efterfølgende, at have siddet sammen i sådan et fællesskab.

Keld, pædagogisk konsulent, er også optaget af dialogen og en undersøgende tilgang. Keld, der har været involveret i hele processen fra læringshistorier til metafortællinger, oplever, at det at være undersøgende og afprøvende sammen giver mere liv, samtidig med at refleksionen bliver løftet til et højere niveau. Det, at vi ikke har prøvet evalueringsfællesskabet før, peger han på kan være med til at skærpe opmærksomheden, fordi det er noget, vi skaber lige nu, og vi må sammen forholde os til, hvad det er, der sker. Det er anderledes end et møde, der slutter om en time, og hvor vi kan gøre, som vi plejer. Hvis der ikke er noget resultat givet på forhånd, må vi sammen søge det undervejs og skabe et læringsøjeblik.